

MÓN

Racistes en texans ajustats

Presentem el Bloc Identitari, la versió europea de l'“alt-right” americà. De França a Àustria, el ‘moviment identitari’ dona un toc juvenil a la xenofòbia.

© The Economist

A paga el so i podries pensar per un moment que es tracta d'un videoblog d'un *hipster* amant dels advocats i amb passió per arreglar bicicletes; un defensor del medi ambient o un periodista musical, potser. Però no t'equivoquis, Martin Sellner no és cap liberal. El jove de 27 anys, que viu a Viena, utilitza les xarxes socials YouTube, Facebook, Twitter, Instagram, per

promoure el moviment *identitari* que lidera. Els identitaris són la resposta europea als *alt-right* dels Estats Units, que van tenir un paper decisiu en l'elecció de Donald Trump com a nou president.

Aquest Identitäre Bewegung (IB), en alemany, va néixer a França l'any 2003 i, a causa de la crisi dels refugiats i els atacs terroristes islamistes, ha agafat molta empenta al nord d'Europa durant els últims anys. Els grups locals d'aquest moviment estan ben organitzats: tots

utilitzen els mateixos colors groc i negre a les seves pàgines web i els mateixos missatges antiimmigració, antimusulmana i antimitjans de comunicació. Com el seu homòleg americà, l'IB exerceix la seva influència de dues maneres: d'una banda, connecta l'extrema dreta tradicional amb els polítics populistes actuals, i de l'altra ajuda ambdós grups a reformular les seves idees per apel·lar a una audiència més jove.

La seva missió és preservar les diferències nacionals. “Els drets humans inclouen el dret a la pàtria” és un dels seus principis. Mentre que molts consideren les nacions europees el resultat de segles d'intercanvis i d'interacció, els identitaris idealitzen un passat mític amb fronteres clares i definides des de l'inici dels temps (fins i tot a Alemanya, on han canviat més sovint que les marques d'un BMW). Les fronteres definides van ajudar cada país a establir les seves normes religioses i culturals, defensen els identitaris. Ara parlen d'un “gran desplaçament” (dels blancs europeus per immigrants amb tasses de natalitat més elevades), “etnopluralisme” (que irònicament vol dir alguna cosa propera al contrari de “pluralisme”) i de la necessitat d'una “reconquesta” (una referència a la reconquesta cristiana d'Espanya sota el domini musulmà).

Sellner cita Greenpeace com a model, els identitaris són similars al grup ecologista perquè basen el seu pla en accions i trucs amb força ressò mediàtic. Han penjat una pancarta a la Porta de Brandenburg a Berlín amb l'eslògan “fronteres segures, futur segur”, han bloquejat carreteres a Calais per oposar-se a la construcció de camps d'immigrants, han sabotejat obres de teatre a Berlín i Viena i han ocupat mesquites a Leiden i a Poitiers. Tenen pàgines web aptes per a *smartphones* i venen samarretes i bosses amb el seu logotip: la lletra grega lambda que els espartans portaven als escuts quan van vèncer els perses a la batalla de les Termòpiles l'any 480 a.C. Adoren totes les coses locals, es mobilitzen contra la “McDonaldització” i idealitzen tot allò que resulta pastoral. Un vídeo que va penjar fa poc la fracció de Baviera mostrava uns quants homes joves ben fornits boxejant al bosc sobre els turons.

Aquest moviment té una manera molt astuta de presentar les causes xenòfobes com a ideals acceptables fins i tot per

als moderats. Sellner utilitza el *hashtag* #reemigració a Twitter per animar els immigrants africans i asiàtics a invertir el procés de fuga de cervells tornant als seus països d'origen. Sovint deixa caure comentaris que presenten els immigrants musulmans com a xovinistes i violadors sota un posat de defensor dels drets de les dones. Fa poc un grup IB a Padeborn, prop de Hanover, va estar repartint pots de gas lacrimogen a dones pel carrer; i en el context polític actual, el missatge que es desprenia d'aquesta acció és molt clar: les dones alemanyes s'han de protegir dels forasters salvatges.

Aquestes maneres més subtils han aconseguit guanyar una acceptació al cor de la societat respectable a la qual els *skinheads* tradicionals mai no han pogut accedir. Personatges com Sellner o Marion Maréchal-Le Pen, una de les líders del moviment identitari a França, no paren de rebre invitacions per parlar als mitjans públics més populars. D'aquesta manera es converteixen en una eina molt útil per als partits antiimmigració que estan creixent a gairebé tot el continent, com el Partit de la Llibertat (FPÖ) a Àustria o el Front Nacional (FN) a França. Donen el seu suport als candidats d'aquests partits d'extrema dreta (i a vegades arriben a ser candidats d'aquests partits) i ajuden a desmoralitzar els rivals. Al seu torn, els polítics els retornen el favor. "Entenc la seva preocupació", declara Marine Le Pen, la líder del Front Nacional (i tieta de Marion Maréchal). Heinz-Christian Strache, el líder del FPÖ, comparteix els seus vídeos a les xarxes socials i va defensar l'ocupació del teatre de Viena. Alguns polítics del Front Nacional fins i tot han contractat activistes identitaris com a assessors de premsa.

Però més enllà del galimaties de l'*etnopluralisme*, els trops i les pràctiques del racisme tradicional perduren. A Alemanya, els identitaris es refereixen a la immigració com a "mort de la nació"; a França parlen de "francesos pura sang". S'han manifestat juntament amb *skinheads* contra l'islam a Dresden, han

tancat amb cadenes les portes d'una escola musulmana a Rotterdam. A l'agost, un organisme de vigilància alemany va posar l'IB a la llista negra, fet que no sorprèn gaire ja que l'NPD, el partit neo-nazi alemany, ha estat compartint vídeos del moviment i alabant-los per les seves tècniques i la seva manera de fer.

El Pepe salta la bassa

Al contrari del moviment *alt-right* nord-americà, els identitaris europeus prefereixen trobar-se en persona, en grups locals, a la presència en la xarxa. També semblen estar lleugerament menys obsessionats amb el concepte de raça. Però les similituds superen en gran nombre les diferències. Breitbart, la pàgina web preferida de l'*alt-right*, es desfà en elogis amb l'IB i està planejant inaugurar la seva pròpia divisió europea. Sellner va organitzar una festa pro-Trump a Viena durant la nit de les eleccions als EUA.

Això ens porta a la característica més curiosa d'aquest moviment. Els seus activistes no es cansen mai de predicar el seu amor incondicional per la pàtria i el seu caràcter únic, però a la pràctica són uns internacionalistes impecables, barregen, combinen i intercanvien idees com tots els altres *millennials*. Els identitaris d'Àustria van agafar el seu estil directament dels seus homòlegs francesos (tal com admet el mateix Sellner en francès, en un dels seus vídeos en YouTube). Tots els activistes de l'*alt-right* en ambdós costats de l'Atlàntic han adoptat la granota Pepe, un dibuix animat, com a mascota. Des d'Indianàpolis fins a Innsbruck, comparteixen els mateixos ideals i les mateixes polítiques, es queixen de les mateixes coses i es riuen de les mateixes bromes. Aquest moviment és un bram d'angoixes i preocupacions sobre la integració de persones diferents. I al mateix temps, una personificació d'aquest mateix procés. ●

Traducció d'Helena Martínez

El Temps

Nova maqueta

Nous opinants

Nou format

Nou Temps

Ja al teu quiosc

Per fer-te
subscriber entra a
www.eltamps.cat
escriu-nos a
[subscripcions@
eltamps.cat](mailto:subscripcions@eltamps.cat)
o telefona al
902131025.

Us atndrem de
9.00 a 14.00 hores